

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/145/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5108218787
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5108218787.4

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľiek: v rade 1/ H. W., nar. XX.XX.XXXX, bydliskom E. V. XX, XXXX U., E., v rade 2/ J. F., nar. XX.XX.XXXX, bydliskom G. XX, XXXX Z., E., v rade 3/ J. F., nar. XX.XX.XXXX, bydliskom S. XX, XXXX A., E., všetky navrhovateľky zastúpené JUDr. Lenkou Senčákovou, bydliskom H. L. X, XXX XX R., proti odporkyňi: J. N., nar. XX.XX.XXXX, bydliskom Y. XX, XXX XX P. - I. F., zastúpená JUDr. Tatianou Polkovou, advokátkou s miestom výkonu činnosti Y. I. XXX/XX, XXX XX P., o zdržanie sa neoprávnených zásahov do vlastníckeho práva a o vzájomnom návrhu odporkyne o zriadenie vecného bremena, na odvolanie odporkyne proti rozsudku Okresného súdu Žilina, č. k. 6C/152/2008-489 zo dňa 9. septembra 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým uložil odporkyňi povinnosť zdržať sa zásahu do vlastníckeho práva navrhovateľiek, zrušuje a v tejto časti vracia na ďalšie konanie.

V ostatných častiach, odvolaním nenapadnutých, ostáva rozsudok nedotknutý.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporkyňi povinnosť zdržať sa zásahu do vlastníckeho práva navrhovateľiek k pozemku parcela KN-C č. 1754/2 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 329 m² nachádzajúceho sa v k. ú. P. evidovaného na LV č. XXXX vedeného Okresným úradom Žilina, katastrálnym odborom formou vstupovania na tento pozemok. Vo zvyšnej časti návrh navrhovateľiek zamietol. Takisto zamietol vzájomný návrh odporkyne. Rozhodnutie o trovách si vyhradil na čas po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Uviedol, že odvolací súd svojím rozhodnutím - uznesením č. k. 9Co/127/2014 zo dňa 20.03.2014 zrušil rozsudok súdu č. k. 6C/152/2008-410 zo dňa 01.10.2013 bez toho, aby sa zaoberal správnosťou jeho skutkových a právnych záverov, keďže nemohol rozhodovať v odvolacom konaní o vzájomnom návrhu odporkyne a súčasne vzhľadom k tomu, že účastníčky súdu, ako už bolo vyššie uvedené zásadne neponúkli pokiaľ ide o návrh navrhovateľiek po rozhodnutí súdu - rozsudku zo dňa 01.10.2013 žiadnu novú argumentáciu, súd, čo sa týka rozhodnutia o návrhu navrhovateľiek nemal žiaden dôvod rozhodnúť odlišne, a teda rozhodol rovnako, ako tomu bolo v rozsudku zo dňa 01.10.2013 a ako vyplýva z výroku tohto rozsudku, pričom v plnom rozsahu poukázal na svoje v ňom uvedené skutkové a právne závery (ako boli už vyššie uvedené). Pokiaľ išlo o vzájomný návrh odporkyne, súd podľa ust. § 151o ods. 3 Občianskeho zákonníka poukázal na to, že odporkyňa týmto sama spochybnila dôvody svojej obrany v spore vymedzenom návrhom navrhovateľiek. Týmto odporkyňa vlastne uznala argumentáciu navrhovateľiek spočívajúcu v ich tvrdeniach, že nedisponuje žiadnym právnym titulom (zmluvným, mimozmluvným), ktorý by ju oprávňoval k tomu, aby mohla prechádzať po pozemku parc. KN-C č. 1754/2, k. ú. P. vo vlastníctve navrhovateľiek. Aj napriek tomu, že odporkyňa podala v konaní vzájomný návrh, ktorým sa domáhala zriadenia vecného bremena, nemal dôvod nič meniť na podstate svojho záveru, v zmysle ktorého nepovažoval argumentáciu odporkyne s odkazom na ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka za dôvodnú. Napokon súd nepovažoval za dôvodnú ani námietku odporkyne, že výkon vlastníckeho práva navrhovateľiek je v rozpore s dobrými mravmi aj z dôvodu, že aj navrhovateľky

na danom mieste recipročne využívajú na prechod a prejazd k svojim nehnuteľnostiam pozemok v spoluvlastníctve odporkyne, jej manžela a manželov X.. Čo sa týka náhrady trov konania, súd o tejto rozhodol podľa ust. § 151 ods. 3 O.s.p. s poukazom na väčší počet účastníkov konania, ako aj na skutočnosť, že v konaní rozhodoval tak o návrhu navrhovateľiek, ako aj o vzájomnom návrhu odporkyne, tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Proti tomuto rozsudku podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie odporkyňa poukazujúc na skutočnosť, že má spolu s manželom právo prechodu pešo i dopravnými prostriedkami z parc. č. 1754/3 do dvora parc. č. 1754/2 a parc. č. 1754/13, rovnako aj v tomto prípade patrí vecné bremeno k nehnuteľnosti a do dnešného dňa nebolo zrušené dohodou medzi oprávnenými a povinnou. Pre odporkyňu je nepochopiteľná snaha navrhovateľiek o znemožnenie vzájomne výhodného užívania jednotlivých parciel, keď vlastníci sú doslova odkázaní na vecné bremená, ktoré im umožňujú prístup k jednotlivým nehnuteľnostiam. Nielen žaloba, ale i samotný rozsudok sú v rozpore s dobrými mravmi. Poukázala aj na skutočnosť, prečo navrhovateľky postupovali v rozpore s dobrými mravmi, ako i na ich pohnútku, ktorá je v rozpore s dobrými mravmi. Podanou žalobou sa v skutočnosti nedomáhali ochrany svojho vlastníctva, ale pomocou súdneho rozhodnutia chceli donútiť odporkyňu uzatvoriť nájomnú zmluvu. Pre zásadný rozpor s dobrými mravmi je napadnutý rozsudok nespravodlivý a nezákonný. Je nesporné v okolnostiach veci, že okresný súd princíp spravodlivosti v súdnom rozhodnutí ponechal bez povšimnutia. Odporkyňa navrhla, aby bol do konania pripustený ďalší účastník na jej strane. Navrhla napadnutý rozsudok aj vzhľadom na to, že opätovne podala vzájomný návrh, ktorý je potrebné prejednať v dvojinštančnom konaní, zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

K podanému odvolaniu sa vyjadrili navrhovateľky, ktoré s ohľadom na nezmenenú argumentáciu týkajúcu sa existencie vecného bremena zriadeného v prospech odporkyne opätovne uviedli, že sa s rozhodnutím Okresného súdu Žilina v časti napadnutej odvolaním stotožňujú. Právo prechodu odporkyňa odvodzovala z vecného bremena, ktoré malo byť zriadené navrhovateľkou v rade 1/ a právnou predchodkyňou odporkyne, t.j. predchádzajúcej vlastníčky nehnuteľnosti. Odporkyňa neprodukovala žiadny dôkaz, z ktorého by vyplynulo, že mala snahu sa s navrhovateľkami dohodnúť na akejkoľvek forme a spôsobe užívania dotknutého pozemku. Po celý čas len tvrdila, že právo užívať dotknutý pozemok mala. Navrhovateľky ďalej poukázali na výklad ust. § 216 ods. 1 O.s.p. ohľadne nepripustenia uplatnenia vzájomného návrhu v odvolacom konaní, ako i ohľadne výkladu k ust. § 141o ods. 3 Občianskeho zákonníka. Nesúhlasili so vstupom ďalšieho účastníka do konania aj s poukazom na ust. § 216 ods. 1 O.s.p.. Zdôraznili, že ku dňu podania vyjadrenia súdne konanie trvá šesť a pol roka a aktuálne podávanie návrhov zo strany odporkyne je nutné hodnotiť len ako ďalšie predlžovanie súdneho konania. Mali za to, že v danej veci bolo vykonané rozsiahle dokazovanie a súd prvého stupňa náležite zistil skutkový stav a vec správne právne posúdil. Navrhli rozhodnutie potvrdiť a priznať im trovy odvolacieho konania.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), preskúmal vec v rozsahu mu danom ust. § 212 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania (ust. § 214 ods. 2 O.s.p.) rozhodnutie prvostupňového súdu v napadnutej časti podľa ust. § 221 ods. 1 písm. f), h) zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Ako vyplynulo z odvolania odporkyne (tak ako je to už vyššie uvedené) táto v priebehu celého konania poukazuje na šikanózne správanie navrhovateľiek, keď podľa jej názoru účastníci vzhľadom na polohu a charakter susediacich nehnuteľností sú odkázaní na vzájomné využívanie priľahlých pozemkov, lebo bez primeraných obmedzení, by nebolo možné využívať nehnuteľnosti za účelom, na ktoré sú určené.

Vychádzajúc z týchto skutočností, vzhľadom na to, že zo strany odporkyne, ako i ďalšieho spoluvlastníka, bol podaný návrh dňa 12.3.2015 na Okresnom súde Žilina o zriadenie vecného bremena týkajúceho sa spornej nehnuteľnosti, dospel odvolací súd k presvedčeniu, že je v záujme všetkých účastníkov usporiadať si vzájomné vlastnícke užívacie vzťahy, čo je i s účelom občianskeho súdneho konania (účelom je vyriešiť vzťahy s konečnou platnosťou tak, aby v budúcnosti nedochádzalo k ďalším sporom), a preto rozhodnutie prvostupňového súdu v napadnutej časti zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Pri rozhodovaní v tomto konkrétnom prípade je potrebné dôslednejšie skúmať otázku dobrých mravov v súvislosti s výkonom práva navrhovateľiek (§ 3 ods. 1 OZ).

Pod pojmom dobré mravy je potrebné rozumieť súhrn spoločenských, kultúrnych a mravných noriem, pričom tento pojem súdna prax používa v ust. § 3 ods. 1 OZ v normatívnom význame (nielen ako ustanovenie interpretačné) ako korektívum ekvivalentov pre tú oblasť, ktorá je potrebná na

dosiahnutie spravodlivosti v rozhodovaní nachádzajúc maximum sociálnej etiky, ktorým zároveň prisudzuje regulatívny princíp.

Z tohto pohľadu bude preto potrebné v ďalšom konaní skúmať, či neoprávnený zásah do vlastníckeho práva navrhovateľiek zo strany odporkyne je neprimeraný (spôsobujúci buď škodu alebo výrazné obmedzenie v užívaní nehnuteľnosti vlastnícky patriacej navrhovateľkám) s prihliadnutím na ňou tvrdenú faktickú nemožnosť užívať jej vlastnícky patriacu nehnuteľnosť v súlade s charakterom tejto nehnuteľnosti.

Za tým účelom bude potrebné, aby prvostupňový súd zvážil i možnosť ohliadky na mieste samom, kde sa môže oboznámiť jednak so spôsobom využívania nehnuteľnosti ako i s možnosťou prístupu k jednotlivým nehnuteľnostiam účastníkov, lebo len tak bude môcť ustáliť, či je tu dôvod na prerušenie konania, ktorý navrhuje odporkyňa do rozhodnutia súdu o zriadení vecného bremena alebo či odporkyňa i bez vstupu na pozemok navrhovateľiek má možnosť primeraným spôsobom využívať svoju nehnuteľnosť v súlade s jej účelom.

V ostatných častiach, odvolaním nenapadnutých, pokiaľ súd vo zvyšku návrh navrhovateľiek zamietol a zároveň zamietol protinávrh odporkyne, ponecháva rozsudok prvostupňového súdu nedotknutý (odporkyňa vo svojom podaní síce poukazovala i na nesprávnosť rozhodnutia v časti zamietnutia protinávru, ale zároveň spolu s ďalším spoluvlastníkom podala samostatný návrh na začatie konania, a preto odvolací súd posudzujúc jej podanie podľa obsahu, nepovažoval ho za odvolanie).

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.